

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

16 juli 2013

CvB.VO/HBO.2013.107-U.2013.009

Niet verlengen tijdelijk dienstverband wegens onbevoegdheid

Uitspraak op het beroep van

R. te R. (appellant)

tegen een besluit van

de Vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te R. (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 29 april 2013 heeft W., voorzitter van de Raad van Bestuur van verweerster, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster om de met appellant aangegane arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet voort te zetten. De reden is dat de periode waarvoor de benoeming is aangegaan, op 1 augustus 2013 is verstreken en appellant niet beschikt over een bevoegdheid voor het vak waarvoor hij de huidige tijdelijke benoeming heeft aanvaard. De arbeidsovereenkomst eindigt derhalve met ingang van 1 augustus 2013.

1.2 Bij brief gedateerd 7 juni 2013, ingekomen bij de Commissie op 11 juni 2013, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster.

1.3 Verweerster heeft bij schrijven van 3 juli 2013 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 De Commissie heeft de zaak op 16 juli 2013 behandeld in een openbare zitting te 's-Gravenhage. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader toegelicht, appellant bijgestaan door C. Tilma, en verweerster bij monde van mr. A. Klaassen, advocaat te Bunschoten, alsmede drs. D., rector van het onder verweerster ressorterende ***I College te R.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

Van toepassing is de CAO-VO 2011-2012 (hierna te noemen: de CAO).

Ingevolge artikel 8.a.3, eerste lid, van de CAO wordt een werknemer die geen enkele wettelijke onderwijsbevoegdheid voor het voortgezet onderwijs bezit, voor ten hoogste twee jaar in een leraarfunctie benoemd.

Indien de onbevoegde leraar na twee jaar geen wettelijke onderwijsbevoegdheid heeft behaald, eindigt ingevolge artikel 8.a.3, vierde lid, van de CAO het dienstverband van rechtswege. In bijzondere gevallen kan het dienstverband daarna ten hoogste nog twee keer met een jaar worden verlengd.

Op grond van artikel 8.a.3, vijfde lid, van de CAO kan de leraar, zolang hij geen wettelijke onderwijsbevoegdheid bezit, uitsluitend worden benoemd in de leraarfunctie LB.

Artikel 8.a.3, zesde lid, van de CAO bepaalt dat de leraar onmiddellijk na het behalen van een wettelijke onderwijsbevoegdheid wordt benoemd voor onbepaalde tijd in de bij zijn functie behorende schaal.

Artikel 8.a.3, achtste lid, van de CAO luidt als volgt: "Op de onbevoegde leraar die op 31 juli¹ reeds in dienst was bij de werkgever is lid 5 niet van toepassing. Voor deze leraar gelden de overige bepalingen met ingang van 1 augustus 2011, met dien verstande dat een reeds opgesteld studieplan van kracht kan blijven."

Ingevolge artikel 9.a.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de CAO geschiedt het beëindigen van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd door opzegging.

Op grond van het bepaalde in artikel 9.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden met inachtneming van de geldende opzeggingstermijn.

Ingevolge artikel 9.a.4, eerste lid, aanhef en onder b, van de CAO (voor zover hier van belang) nemen zowel de werkgever als de werknemer in geval van opzegging van een verlengd dienstverband voor bepaalde tijd de volgende opzeggingstermijn in acht:

tenminste drie maanden indien het dienstverband twaalf maanden of meer heeft geduurd.

In artikel 19, eerste lid, van de CAO zijn de voor beroep vatbare besluiten opgesomd.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Ten aanzien van de ontvankelijkheid

3.1.1 Verweerster stelt zich primair op het standpunt dat de Commissie onbevoegd is, omdat appelland zich in de visie van verweerster niet richt tegen het besluit tot het niet verlengen van het tijdelijke dienstverband, maar uitsluitend een schadevergoeding eist wegens ontslag.

3.1.2 De Commissie acht dit standpunt onjuist. Uit het beroepschrift, zoals ter zitting toegelicht, blijkt genoegzaam dat appelland ook het niet verlengen van het tijdelijke dienstverband aanvecht. Te dien aanzien is het beroep ontvankelijk. Het – subsidiaire – standpunt van verweerster daarover komt hierna onder 3.2.7 aan de orde.

Voor zover appelland de Commissie vraagt een schadevergoeding toe te kennen, is het beroep niet-ontvankelijk omdat artikel 19 van de CAO noch enige andere bepaling van de CAO of van de Wet op het voortgezet onderwijs de Commissie ter zake een bevoegdheid toekent aan de Commissie.

3.2. Ten aanzien van de zaak ten gronde

3.2.1 Appelland is op 12 februari 2003 in dienst getreden als docent economie in tijdelijke dienst van verweerster aan het *** College te Ridderkerk. De grond voor de tijdelijkheid was onbevoegdheid. Het dienstverband is daarna steeds verlengd. Het laatste dienstverband liep tot 1 augustus 2013. Tussen verweerster en appelland zijn afspraken gemaakt over het behalen van de bevoegdheid binnen afgesproken termijnen. Aan appelland is meermalen uitstel verleend.

3.2.2 Vast staat, dat appelland in april 2013 nog niet over de vereiste wettelijke onderwijsbevoegdheid beschikte. Ter zitting heeft hij erkend dat dit ook op 1 augustus 2013 nog niet het geval zal zijn.

3.2.3 Mede gelet op artikel 8.a.3, achtste lid, van de CAO ziet de hiervoor weergegeven bepaling van artikel 8.a.3, vierde lid, van de CAO inzake de maximale duur van het dienstverband van een

---

¹ Bedoeld is: 31 juli 2011. De CAO is immers op 1 augustus 2011 in werking getreden.

onbevoegde leraar naar het oordeel van de Commissie op de leraar die op of na 1 augustus 2011 (de datum, waarop de CAO-VO 2011-2012 in werking is getreden) in dienst is getreden en niet op de leraar die op 31 juli 2011 reeds in dienst was. Dit betekent, dat na inwerkingtreding van de CAO-VO 2011-2012 op 1 augustus 2011 de onbevoegde leraar maximaal nog vier jaar in tijdelijke dienst wegens onbevoegdheid kan worden benoemd, ongeacht de periode die hij daarvoor wegens onbevoegdheid in tijdelijke dienst werkzaam was.

Appellant kon vanaf 1 augustus 2011 twee jaar in tijdelijke dienst blijven, derhalve tot 1 augustus 2013. Daarna diende in het geval appellant nog niet zijn bevoegdheid zou hebben behaald, een beoordeling te volgen of verlenging van het dienstverband ten hoogste nog twee keer met een jaar mogelijk zou zijn. Indien het bevoegd gezag het verlengd tijdelijk dienstverband wenst te beëindigen, is, gelet op artikel 9.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO, een opzegging noodzakelijk. Dit dienstverband eindigt niet van rechtswege.

3.2.4 De Commissie moet beoordelen of verweerster de formele voorschriften voor de beëindiging van het verlengde tijdelijk dienstverband in acht heeft genomen. Daarnaast dient zij een materiële toetsing te verrichten.

3.2.5 De Commissie stelt vast, dat aan de formele voorschriften voor beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband, met name tijdige opzegging, is voldaan.

3.2.6 De materiële toetsing van een besluit tot het beëindigen van een verlengd tijdelijk dienstverband is beperkt, zoals de Commissie meermalen heeft uitgesproken (recentelijk in haar uitspraak van 2 juli 2013 met kenmerk CvB.VO/HBO.2013.060-U.2013.006). Het sluiten van een overeenkomst strekkende tot het aangaan van een verlengd tijdelijk dienstverband impliceert de bevoegdheid van de benoemende instantie om zulk een dienstverband na afloop van de overeengekomen termijn niet te verlengen, tenzij enige verplichting zou bestaan tot voortzetting van het dienstverband dan wel niet in redelijkheid tot het niet-verlengen zou kunnen worden besloten. In de toepasselijke regelgeving noch in de bepalingen van de CAO is steun voor een ander oordeel te vinden. Dit betekent, dat een niet-verlenging niet hoeft te worden getoetst aan de voor ontslag uit een vast dienstverband geldende ontslaggronden.

3.2.7 Verweerster heeft als motivering voor de opzegging aangevoerd, dat zij niet bereid is verder uitstel voor het behalen van de onderwijsbevoegdheid te verlenen. Zij heeft al ettelijke keren uitstel verleend. Appellant wist al jaren dat hij zijn bevoegdheid moest halen. Hij gaf steeds aan, dat hij bijna klaar was en dat hij het volgende jaar zijn studie zou afronden. In een brief van 8 mei 2012 is appellant er schriftelijk op gewezen, dat de regels van de CAO inzake bevoegdheidseisen zijn aangescherpt, in die zin dat onbevoegde docenten slechts voor ten hoogste twee jaar kunnen worden benoemd, en dat bij het uitblijven van het behalen van de bevoegdheid de arbeidsovereenkomst niet zal worden voortgezet. Verweerster heeft in het verweerschrift en ter zitting benadrukt, dat de enige grond voor het opzeggen van het dienstverband is gelegen in het onbevoegd zijn van appellant. Anders dan appellant suggereert, is er geen verborgen agenda, in die zin dat formatieve redenen een rol zouden hebben gespeeld. Verweerster voelt zich aan het lijntje gehouden door appellant doordat hij jarenlang toezeggingen niet nakomt. Verweerster is daarom niet bereid nog verder uitstel te verlenen en het tijdelijke dienstverband nog eens te verlengen. Hieraan doet niet af, dat appellant goed heeft gefunctioneerd als docent.

3.2.8 Appellant erkent, dat hij zijn bevoegdheid nog niet heeft gehaald. Hij moet nog slechts 19 van de 180 vereiste punten halen. Door de schoolleiding is hem echter geen termijn gesteld. Eerst in de brief van 30 mei 2013 is als einddatum 15 juli 2013 genoemd. Appellant vraagt zich af, waarom verweerster op dat moment niet met hem in overleg is getreden om precies op de hoogte te worden gesteld van de stand van zaken met betrekking tot zijn vorderingen. Als dat wel was gebeurd, had hij verweerster kunnen meedelen dat hij nog twee werkstukken moest maken. Het verlenen van nog

enig uitstel was redelijk geweest. Dit klemte te meer omdat appellante twee opleidingen tegelijk heeft gevolgd (leraar Algemene Economie en leraar Bedrijfseconomie) en hij tijdens zijn dienstverband bovendien zeer veel nevenwerkzaamheden voor de school heeft verricht.

3.2.9 Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting kan naar het oordeel van de Commissie – in aanmerking genomen de marginale toetsing van de Commissie - niet worden staande gehouden, dat verweerster niet in redelijkheid tot het niet verlengen van het dienstverband van appellante zou hebben kunnen besluiten. Het feit, dat appellante twee studies tegelijkertijd volgt en voorts werk en studie combineert, ligt in zijn risicosfeer. Dat geldt ook voor de vele extra werkzaamheden die hij voor de school heeft verricht, hoe prijzenswaardig dat ook is. Hij had prioriteiten moeten stellen. Gelet op de jaarlijkse gesprekken met de schoolleiding, waarin steeds het onderwerp studievorderingen ter sprake kwam en waar appellante telkens aangaf “volgend jaar” zijn bevoegdheid te zullen halen, is het gevoel van de schoolleiding door appellante aan het lijntje te worden gehouden, terecht. Mede gelet op de brief van 8 mei 2012 had appellante de ernst van de wens van de schoolleiding inzake het afronden van de studie duidelijk moeten zijn.

3.2.10 Aangezien niet is gebleken, dat het bestreden besluit overigens onjuist is, dient het daartegen gerichte beroep ongegrond te worden verklaard.

Beslissing.

De Commissie:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk voor zover het is gericht tegen het niet toekennen van schadevergoeding;

verklaart het beroep voor het overige ongegrond.

Aldus vastgesteld op 16 juli 2013 te 's-Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg, voorzitter, G. Deijs, mr. J. Douwes, mr. T. Elzenga en mr. H. Pieffers, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos-van der Velden, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.